

Ds. A. van Zetten: 'Niet meer worstelen met godsbeeld is het meest aangrijpend'

Weggebeelde God

Mijn beeld van God, zo luidt het nieuwste deel in de Artios-serie. De schrijver, ds. A. van Zetten uit Bruchem, kreeg de vraag of hij het boekje met jongvolwassenen in zijn achterhoofd kon schrijven. 'Juist bij deze groep merk ik dat het vormen van een bijbels beeld van God meer dan nodig is.'

Tekst: Esther Visser

‘Het gesprek over hoe God Zich openbaart, over Wie en hoe Hij is, vind ik van groot belang,’ zegt de predikant. ‘Niets is zo cruciaal voor de eer van God en ons persoonlijk heil als een juist beeld van God. We leven in een verwarrende tijd, het is harder nodig dan ooit om je hier op te bezinnen. Een juist godsbeeld is belangrijk, omdat de Heere het waard is dat we Hem kennen zoals Hij is. Er is geen sprake van een goede relatie als je elkaar niet kent. Wanneer je tot geloof komt, kan dit niet zonder het verlangen God te kennen en deze kennis te verdiepen.’

Ds. Van Zetten begint zijn boek met de notie dat ons godsbeeld verstoord is door de zonde.

Op welke manier wordt het godsbeeld vooral in onze tijd verstoord?

‘Het meest aangrijpend wat ik tegenwoordig proef, is wat ik een ‘weggebeelde God’ noem: misschien bestaat Hij, misschien ook niet, maar een rol speelt Hij niet in mijn leven. Om nog maar te zwijgen over de vraag of we de Heere Jezus nodig hebben om voor God te kunnen bestaan. Let wel, ik heb het hier over jongeren in de kerk, niet daarbuiten. Veel van mijn catechisanten denken meer na over de vraag of zij God wel willen hebben dan of God hén wil hebben. Dit is voor mij de secularisatie nabij. Een tweede zorg is het beeld van de lievige God – wordt God niet zo lief dat we niet meer beseffen dat Hij toornt over de zonde, dat we buiten de Heere Jezus niet voor Hem kunnen bestaan? De noodzaak

N.a.v. Ds. A. van Zetten, 'Mijn beeld van God. Een bijbelse verkenning' (Artiosreeks), uitg. Groen, Heerenveen; 127 blz.; € 13,95.

van verzoening en het wonder hiervan komt dan onder druk te staan.’

Liedcultuur

‘In dit verband vraag ik aandacht voor de liedcultuur. Ik nodig uit om te doordenken of de liederen die we zingen en beluisteren nog wel hetzelfde evenwichtige godsbeeld bezingen als hoe God Zich in de Schrift openbaart. Ik constateer om me heen dat we door de week en op zondag steeds minder psalmen zingen. Komt dat echt alleen omdat we meer direct over onze Heiland willen zingen en niet meer uit de voeten kunnen met de wat verouderde taal en minder eigentijdse melodieën, of zingen we ons graag, wellicht ongemerkt, een ander godsbeeld te binnen? Aan de andere kant stel ik mezelf de kritische vraag: wordt het tijd om aandacht te besteden aan psalmen in eigentijdse vertaling en/of melodieën? Het beeld van God mag me toch wel wat waard zijn? Wat is me liever: een evenwichtig godsbeeld bij onze jongeren, of mijn gehechtheid aan de oude taal en melodieën van de psalmberijming van 1773?’

.....

Veel van mijn catechisanten denken meer na over de vraag of zij God wel willen hebben, dan of God hén wil hebben

.....

Zijn er eigenschappen van God waarmee u wel eens worstelt?

‘Mijn eerste reactie op deze vraag was: met geen een. Direct daarop dacht ik: met welke niet? Er is veel genade voor nodig om het als zondig, modern mens eens te zijn met God. Als ik in mijn boekje schrijf over Uzza die dood neerviel bij de ark en Ananias en Saffira bij hun geldbuideltje, dan schrijf ik ook voor mezelf, zoals ik altijd preek tegen mezelf. Maar Jona struikelde zelfs over de barmhartigheid van God. Jona is als een spiegel voor mij. Als we de ernst van de zonde niet inzien door de verlichting met de Heilige Geest, hebben we van alles tegen God. Persoonlijk ‘worstel’ ik ook met de liefde van God, maar dan in de diepe verwondering dat Hij mij wilde hebben en het met mij uithoudt.’